

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011618
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118011618.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.11.2019, v trestnej veci obžalovaného S. N., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/91/2018 zo dňa 16.05.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Q. S. N., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom
K.-N., X. č. XXXX/XX, t.č. v
ÚVV a ÚVTOS Prešov,

u k l a d á :

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného S. N.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov zo dňa 16.05.2019 sp. zn. 33T/91/2018 uznal obžalovaného S. N. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona, prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona, zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 28.09.2017 v čase o 15.10 hod. riadil osobné motorové vozidlo taxi služby AlfaTaxi zn. Hyundai Accent, ev. č. PO-752FY po miestnej komunikácii v Prešove na Jazdeckej ulici, kde pred železničným priecestím pri vychádzaní z vedľajšej cesty na hlavnú cestu vpravo nerešpektoval dopravnú značku „Daj prednosť v jazde“, nedal prednosť cyklistovi Z. I. prichádzajúcemu z ľavej strany po ceste označenej ako hlavná cesta v smere na Mukačevskú ulicu, čím ako vodič porušil ustanovenia § 20 ods. 1 zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, vošiel do koridoru jazdnej dráhy bicykla cyklistu Z. I., došlo ku kontaktu predného kolesa bicykla s ľavou prednou časťou vozidla, pričom v dôsledku zrážky a následného pádu cyklistu Z. I. utrpel triesťivú podhrboľovú zlomeninu horného konca pravej stehrovej kosti s posunom úlomkov s predpokladanou dobou liečenia spojenou s práceneschopnosťou v trvaní 4-6 mesiacov,

2/ v dobe od mesiaca november 2017 až do 12.12.2017, aj napriek nevôli a nesúhlasu poškodenej S.. D. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., O. E. č. X, opakovane vyhľadával jej osobnú blízkosť a sledoval ju a súčasne ju opakovane kontaktoval telefonicky, a to tak, že jej písal množstvo SMS-správ, ktorých obsahom boli okrem iného aj hanlivé a urážlivé výroky na poškodenú, neustále jej volal, a to aj v nočných hodinách, pričom bol poškodenou opakovane vyzývaný, aby ju takýmto spôsobom neobťažoval,

3/ od januára 2017 až do 08.03.2018 v K. v byte na ul. X. č. XX, opakovane požadoval od svojej matky I. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., X. č. XX, finančné prostriedky vo výške od 1,- Eur až do 50,- Eur, pričom sa jej opakovane vyhrážal ublížením na zdraví a bitkou, fyzicky ju opakovane napádal, pričom poškodená v obave o svoj život a zdravie mu dávala peniaze v rozličných sumách, čím mu takto dala spolu najmenej 200,- Eur, pričom dňa 26.10.2017 jej spôsobil pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti a palca na ľavej ruke a naposledy dňa 08.0.2018 od nej požadoval sumu vo výške 20,- Eur, vyhrážal sa jej, že ju zabije, ak mu peniaze nedá, napadol ju, na čo ona z bytu ušla k susedom a zavolała políciu, pričom jej spôsobil ľahké pomliaždenia oboch temenných oblastí hlavy a ľahké pomliaždenia chrbtov oboch rúk vo vlasovej časti hlavy a pomliaždenie predlaktí oboch rúk,

4/ dňa 03.01.2018 v čase okolo 18.00 hod. na ulici Majakovského v Prešove v blízkosti obytného bloku s popis. č. 23 vulgárne nadával a vykrikoval svojej bývalej družke Mgr. D. H., že ju zabije, následne podišiel k nej a fyzicky ju napadol a to tak, že oboma rukami ju sotil do hrude a kopal do lýtok oboch nôh a naďalej jej vulgárne nadával, pričom jej spôsobil pomliaždenie oboch lýtok, viac ľavého s krvnými podliatinami s dobou liečenia spojenou s práceneschopnosťou od 04.01.2018 do 12.01.2018, a dňa 10.01.2018 jej zaslal výhražné sms-správy, ktorých obsahom bolo „piča takto skončí!!!“. Presne toto tvoje ohananie sa fizlami skončí“, „skap“, „žeby si aids dostala na tu tvoju smrgflavu vaginu“ a „nebirujem ta najviac jak sa da, ukazuj to komu chceš tieto smsky nebirujem ta!!!“, čím tak svojim konaním, ako aj vzhľadom na jeho predchádzajúce správanie sa v minulosti, u Mgr. D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, K., vyvolal strach a vzbudil u nej dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Za to mu súd uložil:

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených N. K. ul. XX. M. X a XX, XXX XX G. a I. L., K. U., XXX XX G., S.ť K., IČO: 35 937 874, s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Dňa 17.05.2019 podal odvolanie Okresný prokurátor Prešov. Odvolanie prokurátora smeruje proti výroku o treste.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 10.06.2019. Prokurátor konštatuje, že odvolanie podáva z dvoch dôvodov. Prvým dôvodom je uznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., teda, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život. Okresný súd v

rozsudku konštatuje, že z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný má jeden záznam, ale išlo o podmienené zastavenie trestného stíhania. Ako vyplýva z registra trestov u obžalovaného S. N. rozhodnutím Okresnej prokuratúry Prešov sp. zn. 1Pv 553/15/7707 zo dňa 10.05.2016 bolo podmienené zastavené trestné stíhanie vedené pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. Bola mu uložená skúšobná doba v trvaní 24 mesiacov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť právoplatnosť dňa 10.05.2016. Doposiaľ nebolo rozhodnuté o osvedčení, resp. o neosvedčení sa a pokračovaní v trestnom stíhaní. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že S. N. má evidovaných 14 spáchaných priestupkov, predovšetkým proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a priestupkov na úseku cestnej dopravy. Na základe toho má za to, že nie je možné konštatovať záver o vedení riadneho života obžalovaným S. N. pred spáchaním trestných činov. Obžalovaný bol osobou až notoricky často dopúšťajúcou sa protiprávných konaní priestupkovej intenzity a ani proti nemu vedené priestupkové konania a uložené sankcie ho od ďalších protiprávných konaní neodradili a v týchto pokračoval. Odhliadnuc od množstva obžalovaným spáchaných priestupkov, výpočet ktorých sám osebe vylučuje možnosť posudzovania vedenia doterajšieho života obžalovaného ako riadneho, ani samotnú skutočnosť podmieneného zastavenia trestného stíhania nie je možné vykladať v prospech obžalovaného ako okolnosťznamenajúcu vedenie riadneho života. Ako vyplýva zo zákonných podmienok pre podmienené zastavenie trestného stíhania, okrem iných, je jeho predpokladom aj vyhlásenie obvineného, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, teda priznanie trestného činu v jednom trestnom konaní nemôže znamenať vedenie riadneho života v konaní inom. Na základe týchto skutočností prokurátor uzatvára, že u obžalovaného S. N. nemala byť braná v úvahu poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. Mala byť vzhliadnutá len priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. a ukladaný trest v zmysle § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., kde takto zvýšená horná hranica trestnej sadzby pri zločine vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 Tr. zák. predstavuje 6 rokov, a teda trest uložený obžalovanému S. N. rozsudkom Okresného súdu Prešov v trvaní 5 rokov, je v rozpore so zákonom.

Druhým dôvodom podania odvolania je neuloženie trestu zákazu činnosti obžalovanému. Ako vyplýva z predmetného rozsudku, obžalovaný S. N. bol odsúdený aj za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. a to v súvislosti s vedením motorového vozidla, kde ako vodič porušením § 20 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke spôsobil poškodenému Z. I. zranenia s predpokladanou dobou liečenia spojenou s práceneschopnosťou v trvaní 4 až 6 mesiacov. Obžalovaný sa v krátkom čase pred spáchaním prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. dopustil spáchania dvoch priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, keď dňa 05.09.2017 porušil písm. h/ citovaného zákona, za čo mu bola uložená sankcia vo výške 180,- eur a dňa 19.08.2017 porušil písm. l/ citovaného zákona, za čo mu bola uložená sankcia - pokuta vo výške 20,- eur.

Obžalovaný S. N. spáchal aj ďalšie priestupky na úseku cestnej premávky dňa 15.10.2017, 16.10.2017, 18.10.2017, 12.11.2017, 01.03.2018. Napriek tomu, že k spáchaniu došlo po spáchaní prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., z uvedeného je nepochybné, že v osobe obžalovaného ide o vodiča nezodpovedného, ignorujúceho povinnosti vodiča v cestnej premávke, na nápravu ktorého nemali doterajšie priestupkové konania žiaden vplyv a v tejto súvislosti dodal, že ani spôsobenie dopravnej nehody a vážne zranenia poškodeného Z. I. neprišli obžalovaného k dodržiavaniu predpisov na úseku cestnej premávky, naopak, intenzita ich porušovania sa zvýšila. Vzhľadom na tieto skutočnosti má prokurátor za to, že mal byť uložený trest zákazu činnosti vedenia všetkých druhov motorových vozidiel podľa § 61 Tr. zák. Prokurátor v závere navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o uloženom treste a v zmysle § 322 ods. 2, 3 Tr. por. uložiť nepodmienený trest odňatia slobody pri spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a trest zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. pri spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Dňa 13.08.2019 odvolanie odôvodnil obhajca s tým, že konštatuje, že na žiadosť obžalovaného predkladá súdu dôvody spracované obžalovaným. Súčasťou tohto podania je odôvodnenie obžalovaného. Obžalovaný S. N. vo vzťahu ku skutku, ktorý je uvedený v bode 3/ rozsudku, ktorý je právne kvalifikovaný ako vydieranie, konštatoval, že súd prvého stupňa sa nezaoberal rozpormi vo výpovediach jeho matky. Dôkladnejšie neskúmal rozpory v týchto výpovediach a stačil súdu iba záver znaleckého posudku PhDr. A.. Vyjadril sa ku konštatáciám matky na hlavnom pojednávaní, z ktorých vyplynulo, že žiadne poranenie nemala a dal to do súvislosti so znaleckým posudkom MUDr. I., ktorý pripustil vznik poranení tak, ako to uvádzala v prípravnom konaní poškodená, no zároveň konštatoval, že ďalšie vyšetrovanie nebolo potrebné. Usvieďčať ho majú sumy uvedené v doloženom kalendárik, no v

tejto súvislosti poukázal na výpoveď matky, ktorá okrem iného konštatovala, že peniaze mu odovzdávala aj bez použitia násilia, resp. vyhrážania. Tieto skutočnosti neboli preverené. Zdôraznil, že on matke sa nikdy nevyhrážal. Pripustil, že predmetom sporu boli peniaze. Podľa jeho názoru, tieto skutočnosti nepreukazujú, že by došlo k vydieraniu matky z jeho strany. Zdôraznil, že súd prvého stupňa sa rozpormi zaoberal iba tým, že poškodená vypovedala nejasne. To, čo vysvetľovala, vyznieva v jeho prospech. Chcela dosiahnuť to, aby sa on sám staral o seba. Nikdy ju nenútil, aby išla požičať peniaze. Sama išla a nemala problém vrátiť, čiže to sa udialo aj toho dňa 08.03.2018.

Tvrdenia poškodenej sú verifikované aj výpoveďou svedkyne L., ktorá je dcérou poškodenej a jeho sestrou. Podľa názoru obžalovaného, súd prvého stupňa nezohľadnil jej výpoveď pri rozhodovaní. Nezohľadnenie tejto výpovede vyznieva rozporuplne, pretože aj keď nebola priamym svedkom, bola v intenzívnom kontakte s poškodenou. Oveľa lepšie pozná situáciu v ich rodine. Z jej výpovede vyplynulo, že mama funguje týmto spôsobom už dlho, že si požičiava peniaze. Matka si požičiavala peniaze od cudzích ľudí, a keď sa o tom dozvedel, on bol práve tým, ktorý jej vyčítal, dohovárať, nech to nerobí a už vôbec nie od cudzích ľudí, nech nerobí hanbu. Zo strany obžalovaného išlo o dohováranie, radu na zmiernenie neželaného konania. Matka ich vzájomné rozhovory zle vnímala. Nepresne potom reprodukovala. Interpretovala to po svojom.

Poukázal na to, že ani svedkyňa L. neuviedla, že by 08.03.2018 jej matka oznamovala nejaké vyhrážky, dokonca to poprela aj poškodená. Na hlavnom pojednávaní pri konfrontácii konštatovala poškodená, že ju obžalovaný nenútil ani sa jej nevyhrážal. Dokonca konštatovala, že sama sa ho pýtala, či netreba nejaké peniaze. Tieto rozporuplné vyjadrenia súd hodnotil v jeho neprospech. Vo vzťahu k udalostiam dňa 08.03.2018 na jeho otázky na hlavnom pojednávaní konštatovala poškodená, že sama išla, pretože ona má takých ľudí, od ktorých sa dá požičať peniaze. Je možné, že matka mu dobrovoľne dala, nechala peniaze aj z požičaných peňazí, o čom on vedomosť nemal. Potom si to niekde poznačila do kalendára. To nemá nič spoločné s vydieraním. Spochybnil aj intenzitu, ako často malo dochádzať k napadnutiam poškodenej z jeho strany. Pri prvej výpovedi dňa 08.03.2018 uvádzala, že týždenne ju mal napadnúť aj dvakrát. Pri konfrontácii konštatovala, že za celú dobu ju nikdy nenapadol, iba raz a to 08.03.2018. Na hlavnom pojednávaní opätovne zmenila výpoveď, konštatovala, že asi dvakrát v minulosti. Okrem toho, rozdielne sa vyjadrovala aj k mechanizmu vzniku poranení a spôsobu, akým mal byť útok vedený. Obžalovaný konštatuje, že on to nechce zľahčovať, no ale pri opakovaných výsluchoch by uvádzala možno iný počet úderov a iné miesta, kam mal byť útok smerovaný.

Obžalovaný v rámci hodnotenia výpovede poškodenej v odvolaní vysvetlil, že vyznievajú tam dve verzie. Jej tvrdenia dával do súvislosti s výpoveďou znalca. Zdôraznil, že jeho mama veľmi rada a často používa odvodené slovíčka od slova musieť vo svojom prejave. Uviedol aj príklady a zdôraznil, že jeho mama nikdy nemusela nič z toho robiť, teda nemusela mu kupovať mastičky, nemusela požičiavať, nemusela mu dávať z požičaných peňazí. Ak tak konala, konala sama. K situáciám, ktoré prezentovala, nikdy nedošlo. Podľa jeho názoru, je oveľa pravdepodobnejšie to, že vyšetrovateľ ju poučil, že má ísť na vyšetrovanie, maximálne jej to doporučil. Vo vzťahu k peniazom zdôraznil, že on stále požiadal ju o finančnú pomoc, keď videl, že peniaze nemá, tak od svojej žiadosti upustil. Aj keď došlo k spornej a napätej situácii medzi nimi, stále sa to odohralo bez jeho vyhrážania, napadnutia alebo nútenia.

Následne obžalovaný v rámci svojich úvah sa zaoberal aj otázkou, kedy malo dôjsť k údajnému napadnutiu. Zdôraznil, že súd sa touto otázkou vôbec nezaoberal. Poukázal na rozpory ohľadne tvrdenia, kde sa nachádzali bločky. Rozporuplne vyznievajú aj tvrdenia ohľadne dlhov, ktoré mal mať obžalovaný. Zdôraznil, že v ten deň nežiadal o pomoc finančnú, pretože by mal nejaký dlh, ale preto, že v ten deň mu skončil paušál. Mamine následné reakcie boli neprimerané, plné kriku. Snažil sa iba utíšiť jej hlučný prejav, no nie úderom po hlave či ruke, ale slovami: „nevrieskaj, či ťa musí počuť celá bytovka?“ Maximálne jej povedal, že má byť ticho.

Vyjadril sa aj k svojim dlhom a skonštatoval, že mal dlh, ktorý mu narástol po narodení dcéry, pretože vzrástli jeho výdavky. Dlhy mu vznikli aj ako dôsledok rekonštrukcie bytu. V živote si kvôli podaniu tiketu peniaze nepožičiaval, aby sa zadlžil.

Zhodnotil osobu svojej matky, že ide o človeka, ktorý zle chápe, vníma a pamätá si. Následne rozporuplne to aj reprodukuje. Zdôraznil, že jeho mama dúfa, že sa k nej bude správať lepšie. Tvrdí, že mu nechce zle, no u znalca povedala, že všetko bolo dobré, len nemal robotu, čo je paradoxom,

pretože v tom čase mal prácu. Zhodnotil aj tvrdenia matky vo vzťahu k jeho osobe. Popisom reakcií matky na hlavnom pojednávaní, jej tvrdeniami v prípravnom konaní spochybňuje práve jej schopnosti zapamätať si. Zdôrazňuje, že matka si veľa vecí domyslí a z toho vyvodí rôzne alebo iné tézy a stále odpovedá ináč. Hodnotí, že situácia, ktorá sa udiala dňa 08.03.2018, môže mať tak maximálne charakter priestupkového konania, resp. ani tohto konania nie. A ak PhDr. A. si vie domyslieť, ako uviedol na hlavnom pojednávaní, bez toho, aby sa oboznámil s následnými výpoveďami poškodenej, aspoň s tými z konfrontácie, že jej výpovede mohli byť ovplyvnené citmi voči nemu, tak obžalovaného veľmi zaujíma, či jej úvodné výpovede nemohli byť ovplyvnené negatívnymi citmi. Z výpovede znalca A. vyplynulo, že aj pri týchto prvotných výpovediach mohli byť tieto výpovede skreslené, pod vplyvom negatívne ladeného rozpoloženia, rozčúlenia mamy v tom čase.

Obžalovaný hodnotí aj spôsob vedenia výsluchu na hlavnom pojednávaní. Zdôraznil, že poškodená síce popísala situáciu, pri ktorej malo dôjsť k jej napadnutiu, no v úplne iných súvislostiach, na aké sa pýtal prokurátor, resp. predseda senátu. Má za to, že prvostupňový súd nesprávne zohľadnil a vyhodnotil reakciu poškodenej na otázku ohľadne okolností, ktoré sú uvedené v bode 3/ rozsudku. Poukazuje, že v minulosti došlo k dvom sporným situáciám a jej reakcia je dozvukom na tieto situácie. Namietajú aj popis okolností, za ktorých malo dôjsť k napadnutiu poškodenej v minulosti a k dôvodu týchto útokov. Zhodnotil situáciu z 10.09.2016, kedy bol vykázaný z bytu, okolnosť, za ktorej aj jeho exdružka sa odsťahovala. Zdôraznil, že mamine zveličovanie, skresľovanie potvrdila vo svojej výpovedi aj jeho sestra a dcéra poškodenej, ktorá konštatovala, že ak mama niečo opisovala alebo hovorila, ona na to ani nereagovala. O 5 minút to už bolo všetko ináč. Zdôraznil, že mame sa ani nezdôveroval, pretože tá všetko zneužila proti nemu, či už pred susedmi, rodinou alebo aj pred úplne cudzími ľuďmi. Stratil vo vzťahu k nej akúkoľvek dôveru. Prestal jej hovoriť veci a tak si mnoho začala domýšľať, vymýšľať a po svojom aj prezentovať. U mamy sa prejavujú depresívne prejavy, ktoré sú striedané hysterickými prejavmi. Veľakrát mal pred týmito maminými prejavmi problém ochrániť dcérku a vyvrcholilo to tým, že odišli z bytu preč. Nie raz mali problém s uspávaním a utíšením malej. Aj jeho exdružka potvrdila, že v noci bolo bežné, že z ničoho nič začala kričať, fňukať, nariekať. Vybehovala z bytu na chodbu. Vykrikovala z okien. Poukázal, že aj počas ich spolužitia v byte s mamou jeho exdružka mala konflikty s jeho mamou, o čom svedčia aj telefonáty. Poukázal na to, že aj jeho exdružka počas spolužitia došla k podmienenému zastaveniu trestného stíhania a k jednému priestupku, čo dokazuje, ako jeho mama neprimerane postupuje a rieši situácie. Obžalovaný zdôraznil, že aj svedkyňa jeho exdružka k uvedeným situáciám, po tom, čo sa odsťahovala, konštatovala, že pani N., je hysterická, stále si niečo nájde, kričí a S. svoju matku nenapadol a taktiež jej nenadával. Toto mala vyjadriť v rámci priestupkového konania. Zdôraznil, že on si uvedomuje, že aj jeho exdružka v rámci tohto konania je poškodenou a nemal by poukazovať na jej výpovede, no podľa znaleckého posudku, ide o osobu, ktorá nemá motiváciu skresľovať, je schopná správne vnímať, zapamätať si a následne aj správne reprodukovať prežité okolnosti. Zdôraznil, že znalec PhDr. A. to isté zistil aj u jeho matky. Obžalovaný konštatuje, že nie je jediný, kto nemá so svojou mamou ideálny vzťah, vôbec na to nie je hrdý, skôr sa trápi, no jeho mama nemá dobrý vzťah s nikým so žiadnym zo svojich troch detí. Obžalovaný poukázal na závery znalcov K.. P. a S.. P..

Zo spáchania skutku má byť usvedčovaný podľa odôvodnenia rozsudku výpoveďou svedka S., ktorý rovnako ako jeho sestra, nebol priamym svedkom týchto udalostí. Svedok S. okrem toho, že popísal, v akom rozpoložení mamu zbadal, keď otvoril dvere, podľa jeho slov bola rozrušená, plakala, ako dôvod predmetného telefonovania uviedla napadnutie, nepopísal žiadne okolnosti týkajúce sa skutku. Svedok nevedel ani popísať počet maminých návštev v minulosti. Konštatoval, že prišla si iba zatelefonovať, pretože boli problémy medzi ňou a obžalovaným, no tieto nepreberali. Svedok S. uviedol len skutočnosti, ktoré mal zreprodukované od poškodenej, v podstate len to, čo mu uviedla mama, keď k nemu prišla. Obžalovaný tieto skutočnosti hodnotí ako nepresné, skreslené. Mimo tohto rozpoloženia, svedok konštatoval, že keď prišla k nemu, žiadne známky po fyzickom napadnutí nevidel a k osobe matky sa vyjadril, že ide o susedku, ktorá je trošku prchká, inak sa s ňou dá porozprávať. Okrem týchto skutočností skonštatoval, že nikdy nebol svedkom konfliktov medzi obžalovaným a jeho matkou. Obžalovaný konštatuje, že on nechce, aby to vyzeralo, že zodpovednosť za veci, ktoré sa udiali v jeho živote, viní mamu, no tá svojou osobnou intervenciou prispela aj k rozpadom vážnejších vzťahov, kedy po vyhľadaní rodičov expartneriek a jej skresľovaniu podaných postrehov, názorov, údajov, tieto vzťahy mu skomplikovala, až nevydržali. Podávala skreslené informácie aj o jeho osobe a jeho exdružky v ich zamestnaniach. Zisťovala veci u ich nadriadených, čo komplikovalo aj jeho pracovný život. Mala snahu ho stále presviedčať a robiť z neho chorého, ktorý by mal stále brať nejaké lieky. Zničila jeho

zdravotnú dokumentáciu, preto žiada, aby súd nedovoliť takýmto výrazným spôsobom a na dlhé roky zničiť jeho osobnú slobodu, trestný register, bezúhonnosť. Záleží mu na tom, pretože má výhliadky do budúcnosti. Nechce naštrbiť výrazným spôsobom vzťahy vytvorené so svojou dcérou, ktorá je pre neho silným motivačným faktorom a odsúdenie za trestný čin môže mu zničiť celý zvyšok života.

Obhajca obžalovaného doplnil dôvody odvolania podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 05.11.2019, kde konštatuje, že má za to, že prvostupňový súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nebol náležite úplne zistený skutočný stav vecí. Vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode 2/ kvalifikovanému ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť vo vzťahu k poškodenej Mgr. D. H., uviedol, že pripúšťa, že rozsah atakov, početnosť SMS-správ, ich obsah, mohli u poškodenej vyvolávať obavu, nemá námietku voči právnej kvalifikácii uvedeného konania. Chce však poukázať na skutočnosť, že konal pod vplyvom svojich emócií, ktoré boli výsledkom rozchodu s dlhoročnou partnerkou, matkou jeho dcéry. Frustrácia zo spôsobu riešenia vzťahov medzi obžalovaným a poškodenou ho nemôže vyvinieť z uvedeného konania, ale vytvára predpoklad pre zohľadnenie jeho konania vo vzťahu k vypätým emóciám a k tým by zrejme nebolo došlo, ak by necítil ohrozenie z prerhnutia vzťahu, predovšetkým k maloletej, ktoré boli predmetom riešenia v rámci rodinných vzťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov. Uvedenú skutočnosť navrhuje zohľadniť pri úvahách o treste.

Pokiaľ ide o skutok uvedený v bode 3/ rozsudku kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť vo vzťahu k matke I. N., je toho názoru, že dokazovanie nedovoľuje vytvoriť jednoznačný záver, že tento skutok sa stal tak, ako je popísaný v obžalobe. V podstate jediným dôkazom, na základe ktorého prvostupňový súd ho uznal vinným, urobil záver, že k vydieraniu poškodenej došlo, má slúžiť výpoveď poškodenej. Pri tejto výpovedi je potrebné zaoberať sa skutočnosťou, že táto výpoveď od doby, kedy bolo vznesené obvinenie, až do skončenia dokazovania na hlavnom pojednávaní, doznáva zmien. Poškodená inak vypovedala v rámci prípravného konania, pri svojom výsluchu bez prítomnosti obhajoby, iné vypovedala už v rámci vykonanej konfrontácie a iným spôsobom popísala skutok na hlavnom pojednávaní. Prvostupňový súd sa relevantným spôsobom nevysporiadal s rozpormi v jednotlivých výpovediach. Konštatoval, že boli zistené rozpory, ale ako sa s nimi vysporiadal, nie je možné v rozsudku zistiť.

Pri posudzovaní relevantnosti výpovedí poškodenej súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku PhDr. S. A., tieto obhajca hodnotí ako nevierohodné, nepreukázané a náležite neodôvodnené. Znalec v priebehu konania, podľa názoru obhajcu, relevantným spôsobom nevysvetlil rozpory, ktoré z obsahu znaleckého posudku vyplynuli. Predovšetkým sa mu nepodarilo dostatočne objasniť jeho záver vo vzťahu k výsledkom vyšetrenia poškodenej, kedy konštatoval katalívnu kontamináciu forenzne relevantných údajov. Katalívna kontaminácia termonologicky znamená skresľovanie údajov. V danom prípade u poškodenej znalec konštatoval ambivalentný vzťah poškodenej k obžalovanému. Ambivalentný vzťah znamená rozpor citov, pocitov konkrétnej osoby v danom prípade vo vzťahu k obžalovanému, kedy v určitých momentoch deklaruje pozitívny vzťah, na strane druhej, v určitých momentoch pracuje s odsudzujúcimi pocitmi konania. Bolo zistené, že poškodená v minulosti bola hospitalizovaná v zdravotníckom zariadení na oddelení psychiatrie. Práve nejednoznačnosť záverov znalca dovoľuje urobiť záver o nepresvedčivosti výpovede poškodenej, na základe ktorej malo dôjsť k uznaniu viny a odsúdeniu pre zločin vydierania. Je zrejmé, že pri spolunažívaní osôb v spoločnej domácnosti kvalita vzťahov, ich úroveň, prechádza rôznymi situáciami, na ktorú zúčastnené osoby reagujú rôzne v závislosti od osobnej a osobnostnej výbavy dotknutej osoby. V súvislosti s výhradami voči záverom znaleckého posudku PhDr. A. poukazuje na výpoveď svedkyne L. teda dcéry poškodenej, ktorá je s poškodenou v pravidelnom osobnom a telefonickom kontakte. Svedkyňa potvrdila tendenciu poškodenej skresľovať prežitú udalosť. Paradoxne, napriek častým kontaktom ani najbližšej osobe, za ktorú možno dcéru považovať vo vzťahu k matke, táto jej nespomínala, že by mala v kontakte s obžalovaným problémy v takom rozsahu, ako je to uvedené v skutkovej vete obžaloby. Za daného stavu nie je pri takomto stave vykonaného dokazovania možné robiť záver o vierohodnosti výpovedí poškodenej.

Vo vzťahu ku skutku v bode 4/ obžaloby kvalifikovanému ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods.

2 písm. d/ Tr. zák. uviedol, že súd svoje závery vyvodil na základe svedeckých výpovedí poškodenej Mgr. D. H. a svedka J. H.. Vo výpovediach poškodenej a predovšetkým svedka H. sa objavili rozpory, s ktorými sa súd prvého stupňa nevysporiadal, napriek tomu, že súd sa pokúsil o odstránenie rozporov vo výsluchu doložitím svedka H.. Ten nedokázal vysvetliť zásadné zmeny vo svojich výpovediach. V súvislosti s uvedeným skutkom poznamenáva, že z výsluchu znalca MUDr. K. I., že zranenia, ktoré boli u poškodenej zaznamenané, mohli byť vyvolané aj iným mechanizmom poranenia, teda vo vzťahu ku skutku v bode 4/ je potrebné rešpektovať zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaného.“ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby obžalovaného zo skutkov uvedených v bode 3/ a 4/ oslobodil, zrušil výrok o treste a pri uznaní viny v bodoch 1/ a 2/ obžaloby mu uložil primeraný výchovný trest na spodnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom výkonu trestu na primeranú skúšobnú dobu.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní preskúmal krajský súd podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného S. N. nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa v tomto trestnom konaní postupoval tak, že bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. V oboch smeroch vykonával dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Takýmto postupom došlo k naplneniu základnej zásady vyjadrenej v § 2 ods. 10 Tr. por.

Súd prvého stupňa hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich zaobstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Takýmto postupom došlo k naplneniu základnej zásady vyjadrenej v § 2 ods. 12 Tr. por.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne rozobral jednotlivé dôkazné prostriedky a skutočnosti vyplývajúce z týchto dôkazných prostriedkov. Na tieto skutočnosti krajský súd poukazuje.

Obžalovaný S. N. vo vzťahu ku skutku uvedeného v bode 1/ rozsudku urobil vyhlásenie, že je vinný. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s ustanovením § 257 Tr. por., zistil stanovisko prokurátora a obhajcu a na základe súhlasného stanoviska súd prvého stupňa prijal toto vyhlásenie.

Vo vzťahu ku skutku v bode 2/ rozsudku obžalovaný vo svojom písomnom odôvodnení odvolania nepredkladal súdu žiadne odvolacie námietky. Obhajca v písomnom odôvodnení odvolania zdôraznil, že nenamieta právnu kvalifikáciu uvedeného konania, pretože obžalovaný bol pod vplyvom svojich emócií, ktoré boli výsledkom rozchodu s dlhoročnou partnerkou a matkou jeho dcéry. Frustrácia zo spôsobu riešenia vzťahov ho nemôže vyvinieť z uvedeného konania, no viedlo to k vypätým emóciám. Obžalovaný cítil ohrozenie z pretrhnutia vzťahu, predovšetkým k maloletej.

K samotnej tejto argumentácii krajský súd musí konštatovať, že na jednej strane sú vnútorné pocity obžalovaného, na ktoré poukazuje obhajca, na druhej strane, vychádzajúc z výpovedí poškodenej Mgr. D. H. a predovšetkým vychádzajúc zo zabezpečenej SMS-komunikácie, predovšetkým rozsahu tejto komunikácie, textov agresívnych je potrebné konštatovať, že nielen samotné vyhľadávanie, ale aj komunikovanie s poškodenou, intenzita tejto komunikácie, jednoznačne preukazujú, že prekročil určitú únosnú mieru. Išlo o kontaktovanie zasahujúce do osobnej integrity poškodenej a nie je takéto kontaktovanie ani ospravedlniteľné tvrdeniami, že mu išlo o zachovanie vzťahu s maloletou dcérou. Z obsahu jednotlivých SMS-správ vyplýva, že nešlo iba o rodičovský vzťah. Tieto SMS-správy obsahujú aj vulgarizmy, podozrievanie vo vzťahu k poškodenej Mgr. D. H., matke maloletej. Jednoznačne táto intenzita, spôsob, ktorý zvolil obžalovaný, svedčí o tom, že obžalovaný poškodenú Mgr. H. prenasledoval a týmto spôsobom zhoršoval kvalitu jej života. Kontaktoval sa prostredníctvom elektronickej komunikácie proti jej vôli.

Tak, ako súd prvého stupňa konštatoval, takáto obrana obžalovaného je neprijateľná a ani krajský súd ju neakceptoval.

K argumentácii odvolania obžalovaného vo vzťahu ku skutku v bode 3/ rozsudku je potrebné konštatovať, že obžalovaný predovšetkým poukazuje na zmenu výpovede matky I. N. na rozdiel od prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, ale už aj pri konfrontácii, ktorá bola vykonaná a zdôrazňuje, že súd prvého stupňa neodstraňoval rozpory v týchto výpovediach. Popisuje zložitý vzťah existujúci medzi jeho matkou I. N. a ním. Zdôrazňuje, že išlo o neprimeranú reakciu matky. Spochybňuje závery znaleckého posudku PhDr. S. A. z odboru psychológie a MUDr. K. I. z odboru zdravotníctva tak, ako krajský súd na to poukázal na základe odôvodnenia odvolania samotným obžalovaným.

K tejto odvolacej námietke krajský súd zdôrazňuje, že skutočne došlo k zmene výpovede matky obžalovaného I. N. na rozdiel od prípravného konania, následne pri opakovaných úkonoch aj na hlavnom pojednávaní. Pri prvotnej výpovedi jednoznačne usvedčovala obžalovaného, následne menila svoju výpoveď a vyjadrila to aj na hlavnom pojednávaní, kedy konštatovala, že syn jej chýba, má ho rada, a keď potreboval peniaze, od koho ich mal pýtať, ak nie od matky. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí poukázal na túto zmenenú výpoveď a dal ju do súvislosti s výpoveďou z prípravného konania, snažil sa odstraňovať rozpory v týchto výpovediach.

Správne súd prvého stupňa poukázal na závery znaleckého posudku PhDr. S. A. z odboru psychológie, kde okrem charakteristiky osobnosti znalec dospel k záveru, že vzhľadom na vek poškodenej jej kognitívne schopnosti nie sú natoľko znížené, aby nebola schopná správne vnímať, zapamätáť si, reprodukovať prežitú udalosť. Nezistil snahu javiť sa v lepšom svetle, skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, ani skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť vierohodnosť jej výpovede. Znalec vysvetlil aj možné zmeny vo výpovediach, kde skonštatoval, že skresľovanie, ktoré sa vyskytuje, nie je v tom zmysle, že by si to vymyslela, ale prejavujú sa jej obavy o syna. No nespôsobuje to, že by mohlo byť konštatované, že ide o osobu nevierohodnú. Vierohodnosť jej výpovede nebola znížená. Súd prvého stupňa správne poukázal tak na výpoveď z prípravného konania, na závery znaleckého posudku PhDr. A. a vychádzal pri svojom rozhodovaní práve z výpovede z prípravného konania, kde jednoznačne poškodená usvedčuje obžalovaného zo spáchania tohto skutku, kde podrobne popísala spôsob, ako ju syn napadol.

Následne obžalovaný spochybňoval aj samotnú nutnosť vyšetrenia u lekára. Uvádza, že mala byť navedená vyšetrovateľom, aby išla na ošetrovanie. Bez ohľadu na pohnútku, ktorá viedla poškodenú vyhľadať lekársku pomoc, nemožno opomenúť, že objektívne bolo zistené, na základe zdravotnej dokumentácie poškodenej I. N., čo následne znalec S. I. z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie a traumatológie, uviedol vo svojom závere znaleckého posudku, že poškodená utrpela ľahké zranenie oboch temenných oblastí hlavy, ľahké pomliaždenie chrbtov oboch rúk a tieto poranenia si vyžiadali maximálnu dobu liečenia do 6 dní. Obe poranenia boli spôsobené údermi otvorenou dlaňou alebo pästou tak, ako sa znalec vyjadril k mechanizmu vzniku. Aj tento záver znaleckého posudku podporuje tvrdenia poškodenej I. N., že v kritický deň došlo k incidentu, kedy bola napadnutá obžalovaným S. N., svojím synom.

Obžalovaný spochybňuje výpoveď svedka S. S., ktorý sa vyjadril k stavu, v akom sa poškodená po tomto incidente nachádzala. Krajský súd musí zdôrazniť, že práve stav, ktorý popísal svedok S. S., v akom sa I. N. nachádzala, dokresľuje nielen to, že došlo k útoku, ale aj intenzitu útoku. Tu je potrebné zdôrazniť, že nemohlo dôjsť k obvyčajnej hádke, ako na to poukazuje obžalovaný v rámci odvolania, pretože svedok konštatoval, že poškodená N. od zavolania až do príchodu polície u neho sedela, plakala, bola rozrušená, niečo hovorila, nebolo jej rozumieť. Keď telefonovala na políciu konštatovala, že syn ju mal zbiť.

Obžalovaný S. N. poukazoval na výpoveď svojej sestry svedkyne L., ktorá charakterizovala osobu ich matky, že práve ona má byť osobou, ktorá vyvoláva konflikty. Krajský súd k tejto argumentácii musí konštatovať, že takéto skutočnosti neboli zistené. Práve naopak, obžalovaný ako osoba žijúca so svojou matkou, vzhľadom na vek, vzhľadom na jej stav, mal byť osobou jej nápomocnou, nie osobou, ktorá, aj keby matka vyvolala konflikt, by sa zapájal do tohto konfliktu. A tak ako bolo preukázané objektívne, aktívne sa zapájal, o čom svedčia poranenia, ktoré boli zistené na tele poškodenej I. N..

V závere k argumentácii obžalovaného vo vzťahu ku skutku uvedeného v bode 3/ rozsudku, kedy obžalovaný prenáša celú zodpovednosť tak na svoju matku I. N. ako aj na celé okolie a spochybňuje závery znaleckých posudkov, krajský súd musí poukázať na závery znalcov tak z odboru psychológie a znalkyne z odboru psychiatrie, z ktorých jednoznačne vyplýva, okrem charakteristiky osobnosti, že u obžalovaného bola zistená odchýlka v štruktúre osobnosti a následne i v konaní a reakciách najmä pod tlakom záťaže a stresu. Neprimerane komunikuje pod vplyvom prežívaných konfliktných vzťahov k expartnerke ako aj k matke, stráca sebakontrolu a produkuje nevhodné až agresívne správanie.

Vo vzťahu k tvrdeniam, ktoré prednáša vo svojich výpovediach znalkyňa z odboru psychológie, konštatovala, že možno predpokladať vplyv osobnosti obvineného na jeho vierohodnosť výpovede v tom zmysle, že ide o oslabenie výpovede, pretože práve jeho úsudky v záťaži bývajú povrchné, skreslené, subjektívne, má sklon významne bagatelizovať svoje konanie. Nevylúčila ani snahu skresľovať výpoveď vo svoj prospech v snahe vyhnúť sa výsledkom trestného stíhania. Znalkyňa zistila u obžalovaného sklon vysvetľovať svoje konanie v širších súvislostiach ako reakciu na nevhodné konanie expartnerky, resp. matky. Na základe týchto záverov krajský súd uzatvára, že obžalovaný v rámci svojich odvolacích námietok prejavil svoj nekritický postoj. Chyby hľadá iba vo svojom okolí. Svoje konanie ospravedlňuje a prejavuje sa tu výrazná snaha preniesť zodpovednosť za svoje reakcie na druhých, v prípade skutku v bode 3/ rozsudku práve na matku.

Vo vzťahu ku skutku v bode 4/ rozsudku obhajca poukázal na rozpory vo výpovediach svedka Z. H.. Krajský súd vo vzťahu k výpovedi tohto svedka poukazuje, že tento zo svojho pohľadu popísal okolnosti, ktoré vnímal. Nebol priamo na mieste incidentu, vnímal to z určitej vzdialenosti. Obhajca okrem spochybňovania výpovede svedka Z. H. poukázal aj na závery znaleckého posudku MUDr. I., ktorý pripustil aj možný iný mechanizmus vzniku poranení. V tejto súvislosti krajský súd musí konštatovať, že znalec vychádzal zo zdravotnej dokumentácie, vychádzal z výpovede poškodenej Mgr. D. H. a na základe týchto skutočností dospel k prvotnému záveru, že všetky poranenia, ktoré boli zistené na tele poškodenej Mgr. D. H., vznikli spôsobom -mechanizmom, ako to popísala poškodená pri svojej výpovedi. Samotné pripustenie iného mechanizmu vzniku týchto poranení neznamená, že tieto poranenia aj vznikli iným spôsobom. V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že výpoveď Mgr. H. je vierohodná, jej vierohodnosť je vysoká tak, ako na to poukázala aj znalkyňa z odboru psychológie a krajský súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali jej výpoveď, na základe ktorej by bolo možné vyvodiť jej snahu poškodiť obžalovanému S. N..

Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa sa zaoberal právnou kvalifikáciou konania obžalovaného a krajský súd sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, že obžalovaný svojím konaním uvedeným v bode 1/ rozsudku naplnil všetky pojmové znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák., v bode 2/ rozsudku pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, c/ Tr. zák., v bode 3/ rozsudku pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zák., v bode 4/ rozsudku pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. tak, ako to aj odôvodnil súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohľadnil osobu obžalovaného, jeho charakteristiky. Následne súd prvého stupňa ustálil, že zistil jednu poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného a to že viedol riadny život a zistil jednu priťažujúcu okolnosť, že spáchal viacero trestných činov. Krajský súd s ustálením pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa nestotožnil. Tu je potrebné uviesť, že prokurátor správne argumentuje vo vzťahu k existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., keď zdôraznil a poukázal na intenzitu priestupkov spáchaných na úseku cestnej dopravy, a to aj v čase po tom, čo obžalovaný spôsobil dopravnú nehodu, ktorá je predmetom tejto trestnej veci uvedenej v bode 1/. Vzhľadom na počet priestupkových záznamov krajský súd sa stotožnil s touto argumentáciou, že nemožno konštatovať, že by obžalovaný spĺňal podmienky pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti. Na rozdiel od súdu prvého stupňa krajský súd ustálil, že u obžalovaného prevládajú priťažujúce okolnosti, pretože bola zistená jedna, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) Na druhej strane poľahčujúce okolnosti nezistil.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu okrem pochybenia pri ustálení a pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nesprávne použil ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák. Pri rozhodovaní malo byť použité ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák., pretože jeden zo spáchaných úmyselných trestných činov je zločinom. Krajský súd po úprave trestnej sadzby, to znamená, po zvýšení dolnej hranice stanovenej trestnej sadzby o 1/3 dospel k záveru, že účel trestu tak, ako je vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák., sa u obžalovaného S. N. dosiahne trestom odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 6 rokov.

Obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, preto ho súd na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na samotnú skutočnosť, že obžalovaný S. N. svojim konaním uvedeným v bode 1/ rozsudku porušil dôležitú povinnosť, ktorá mu je uložená ako vodičovi zákonom, vzhľadom na tú skutočnosť, že opakovane páchal priestupky na úseku cestnej dopravy krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného je dôvodné a je potrebné uložiť obžalovanému za toto konanie aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 rokov.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.